

Sygn. akt IV Cz 590/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzebski

Sędziowie: SSO Mariola Watemborska,

SSO Mariusz Struski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika E. D. na czynność Komornika Sądowego przy SR w Lęborku Michała Merstcha polegającej na zajęciu w sprawie Km 2120/09 świadczenia emerytalnego dłużnika, zakwestionowaniu opłaty egzekucyjnej ustalonej w zajęciu oraz wniosku skarżącego o umorzenie

z udziałem wierzyciela (...) sp. z o.o. w K.

na skutek zażalenia dłużnika E. D. na postanowienie Sądu Rejonowego w Lęborku z dnia 26 sierpnia 2013r., sygn. akt I Co 1144/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 590/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lęborku zaskarżonym postanowieniem odrzucił skargę dłużnika jako spóźnioną w zakresie dotyczącym postanowienia komornika Michała Merstcha z dnia 2 listopada 2010r. w przedmiocie ustalenia kosztów oraz oddalił skargę w pozostałej części dotyczącej zajęcia świadczeń emerytalnych w KRUS i ZUS oraz braku podstaw do umorzenia egzekucji.

Zażalenie na przedmiotowe postanowienie w zakresie odrzucenia skargi na postanowienie ustalające koszty egzekucyjne w postanowieniu komornika z dnia 2 listopada 2010r. wywiódł dłużnik pozwany, który zakwestionował ponownie prawidłowość i podstawę dla ustalenia kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia wyraża prawidłowe stanowisko Sądu I instancji, które oparte na ustaleniu momentu doręczenia dłużnikowi zaskarżonego postanowienia komornika z dnia 2 listopada 2013r. nakazywało przyjąć wywiedzenie skargi na tę czynność po upływie terminu do jej wniesienia.

Tym samym zażalenie dłużnika wraz z jego oceną odnośnie nieprawidłowości w wydaniu przez organ egzekucyjny postanowienia z dnia 2 listopada 2013r. jako nie mogło odnieść zamierzonego skutku, ponieważ nie wskazuje na błąd sądu w ustaleniu niezachowania terminu do wywiedzenia skargi.

W tym stanie okoliczności, Sąd II instancji orzekł, jak w sentencji (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.).